

Sprængning af Finansloven for derved at tvinge det ene Ting imod dets Vilje er i Strid med Forfatningen." Det er mig nu ikke muligt at se rettere, end at, naar man i det hermed citerede blot paa enkelte Steder forandrer Folketing til Landſting, ſaa er det, ſom Venſtre i Djeblillet raader Folkestinget til, netop det, ſom den ærede Ordfører i Fjor, paa Venſtres Begne, maa man antage, karakterisere ſom Forſøg paa at ſprænge Forfatningen. Jeg vil nu ſtraks ſige, at jeg ikke er enig med den ærede Ordfører i at anſe Grundloven for brudt, fordi man i de to Ting holder hver paa ſit, og man derfor ikke kan ſaa en Finanslov, og jeg er heller ikke enig med den ærede Ordfører i hans Paastand, at Hovedhjørneſteinen i vor Forfatning er den absolute Reſpekt for Retten; mig forekommer det derimod, at noget andet maa ſiges at danne et Hovedgrundlag for vor Forfatning, at, hvis denne ſkal kunne give nyttige og heldige Reſultater i Udgivningsarbejdet, er en afgjort Henſyn-tagen og et Duſte om at komme til Forſtaaelse med hinanden nodvendig. Det er det, der forekommer mig at være det, hvorpaa det væſentlig kommer an, og for ſaa vidt mener jeg ogsaa, at naar den ene Part ſiger: Det kunne vi ikke gaa med til, ſaa fører den rette Betragtning af Forfatningen til, at man opgiver ſit Krav og søger at komme til Forſtaaelse ad anden Vej, men Forſtaaelse naar man ſandelig ikke, og den arbejder man ſandelig ikke for ved at opſtille Fordringer, om hvilke man paa Forhaand maa kunne ſige ſig ſelv, at den anden Part ikke kan eller vil gaa ind derpaa, fordi den derved vilde lætte ſig ud af Spillet. Derfor kan jeg, uagtet eller rettere ſagt netop fordi jeg ſaa væmt ſom nogen deler Duſket om, at vi ſkulle ſaa en Finanslov vedtagen, her i Folketinget kun tilraade at gøre det ene Skridt, ſom Folketinget i ſaa Henſeende har at gøre, at udfemme det Par Bevillinger, om hvilke vi vide, at med dem vil Forſtaaelsen med det andet Ting om Finansloven briſte, og det er derfor dette jeg anbefaler ærede Medlemmer af Tinget.

Mr. Klauſen: Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at jeg i Fællesudvalget har tilladt mig at tage Afſtand fra de to Parter, ſom ſtaa imod hinanden. Det vil ogsaa være ærede Medlemmer bekendt, at fra Socialdemokratiets Side blev ved Finanslovens anden og tredje Behandling ſtillet en ſkaffe Udringsforſlag, hvis Hovedformaal var at forbedre den Staands Kaar, ſom vi ſærlig repræſentere, men vi vide desværre, at Reſultatet blev, at diſſe Udringsforſlag

bleve næſten med Enſtemighed forkaſtede her i Tinget, ſaa at man maa ſige, at i Grunden var alles Haand vendt imod os og vore Udringsforſlag. Det er Grunden til, at vi ogsaa her komme til at ſtaa imod de andre Partiers Indſtillinger med Henſyn til Finansloven. Straks da Finansloven kom i Fællesudvalg, ſtod Flertallet i dette Ting, Reformvenſtre, paa et Standpunkt, ſom ikke kunde andet end vække Sympati, jeg tror hos de fleſte Vælgere ud over hele Landet. Det kom ogsaa frem omkring i Venſtrepreſſen, at det var et Standpunkt, ſom valte Sympati. Der blev ſagt i denne Preſſe: Hold ud paa dette Standpunkt, ſtaa fast! De Fordringer, der bleve ſtillede med Henſyn til de militære Bevillinger, ſynes jeg være af en ſaadan Beſtaffenhed, at der ikke kunde være Tale om at gaa ind derpaa. Efter at der var bevilget ſaa rundeligt ved 3dje Behandling her i Tinget, ſynes jeg, at der ikke var andet at gøre end at ſige Nej over for yderligere Fordringer. Jeg maa meget beklage, at Venſtre alligevel gav Nod, ſøjt med Henſyn til de 35,000 Kr. og derpaa yderligere med Henſyn til de 40,000 Kr.

Jeg ſkal tillade mig kortelig at omtale de Spørgsmaal, det drejer ſig om. Der er ſøjt Vønningstillæget af de 800 Kr. til Departementscheſen. Det forekommer mig i højeſte Grad urimeligt at gaa med hertil. Her er en Embedsmand, der er anſat i et Embede og ſaar den for dette Embede normale Løn, og han har derfor ikke det mindſte at fordre. Dermed ſynes jeg, at vi maa være ſøjt over for alle Fordringer fra hans og Regeringens Side. Jeg ſynes, at det var fuldt berettiget, at Folketinget ved anden og tredje Behandling nægtede diſſe 800 Kr. Det ſamme gælder de to Bevillinger til Projektiler og Brandrør o. ſ. v., ſom man ogsaa nægtede ved anden Behandling. Stemningen i Befolkningen er ſikkert for, at kan Folketinget ikke bringe Militærbevillingerne nedad, maa det dog kæmpe for, at de ikke gaa yderligere opad. Men diſſe to Bevillinger à 5,000 Kr. betegne et Plus i Sammenligning med i Fjor. Ogsaa paa § 26 ere Bevillingerne i Opgang. Holder man Kaſerneſpørgsmaalet ude, er der paa Krigsminiſteriets Del af § 26 en Opgang af 39,000 Kr., og det drejer ſig om Bevillinger, der for mig ſtaa ſom overordentlig farlige, og ſom kunne medføre betænkelige Konſeſvenser. Jeg ſigter navnlig til de 25,000 Kr. til Kanonværkſtedet. Vi vide jo alle, at Henſigten er at holde denne Fabrik, denne Industri, ſom Regeringen har paabegyndt, vedlige, fordi man derved vil ſkaffe ſig Kanoner til at armere Fæſtningen med.